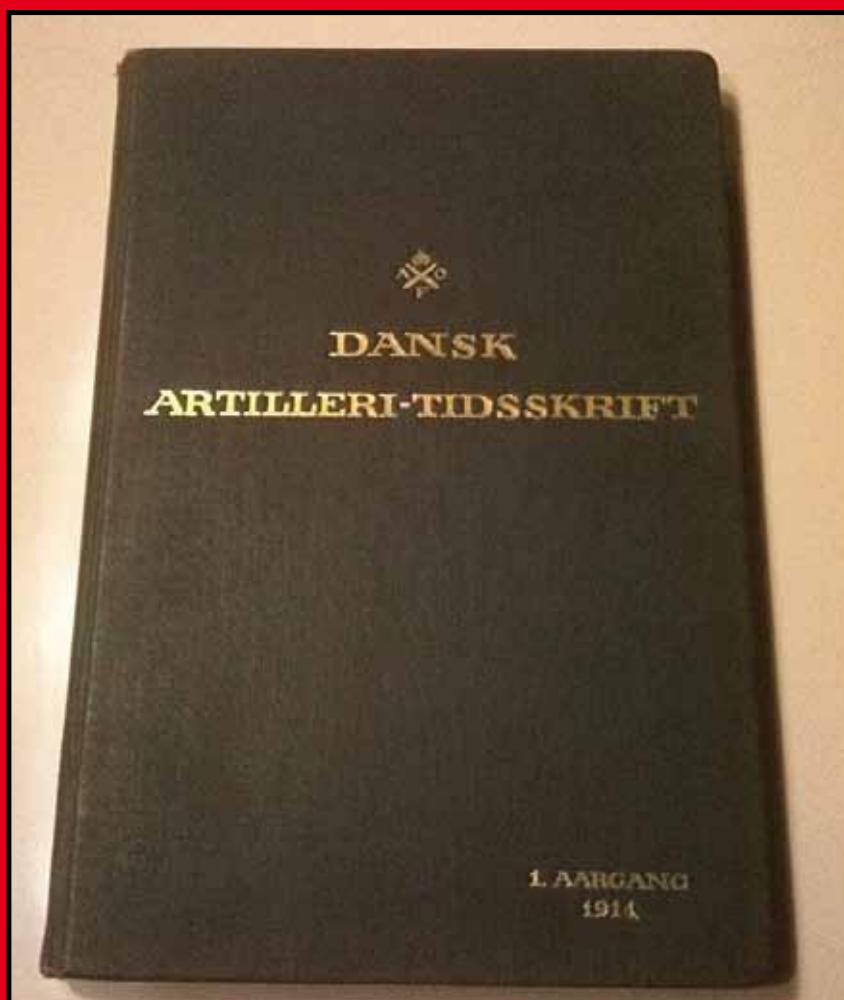

DANSK ARTILLERI-TIDSSKRIFT

NR. 1 DECEMBER 2014

100. ÅRGANG

ARTILLERIOFFICERSFORENINGEN

<i>Formand:</i>	Oberstløjtnant Michael A. Villumsen, Hærstaben; VFK-H-CHPLAN@mil.dk
<i>Sekretær:</i>	KN Lars Vammen. FMT; FMT-LA-SIS03@mil.dk
<i>Kasserer:</i>	Kaptajn P. Rønning-Jensen, HEC; HEC-2CICH@mil.dk Giro 5 02 74 38 (Alle ud-og indbetalinger i forbindelse med DAT).
<i>Medlemskab:</i>	300 kr. for et år.

DANSK ARTILLERI-TIDSSKRIFT (medlemsblad for Artilleriofficersforeningen)

<i>Ansvarshavende:</i>	Oberstløjtnant Poul-Erik E. Andersen, HKIC; HKIC-1-00AC@mil.dk
<i>Redaktions sekretær:</i>	Majør Carsten Heilmann Petersen, HEC; HEC-PRODSCH@mil.dk
<i>Elektronisk post:</i>	chp@mil.dk
<i>Lokalrepræsentanter:</i>	HEC: PL Philip Engelholm, HEC; HEC-2AREA02@mil.dk HO: KN Jacob Neumeyer-Knudsen, fiin: HO-GRO07; tlf. 3613 2692
<i>Ekspedition og kasseposter:</i>	Chefsergent D. B. N. Just, Danske Artilleriregiment, Hjertingvej 127, 6800 Varde, Tlf. +45 728 29070. Mail: HEC-OEKOCH@mil.dk
<i>Abonnement:</i>	Tegnes hos ovennævnte. Pris kr. 200,00 for et år. Enkeltnummer kr. 60,00.
<i>Produktion:</i>	Grafisk Produktion ApS, Hedevej 2, 6740 Bramming.

<i>Indhold:</i>	
	<i>Formanden har ordet.....</i> 3
	<i>Dansk Artilleri-Tidsskrift fylder 100 år efter en hård fødsel.....</i> 5
	<i>Årets skribent 2013.....</i> 9
	<i>Status i anskaffelsesprocessen for nyt artillerisystem.....</i> 10
	<i>Kongens Artilleriregiments Majorlaug.....</i> 13
	<i>Øvelse AMPLE STRIKE SEP 2014 i Tjekkiet.....</i> 15
	<i>Ildstøtteafdelingen (ILSTAFD) ved Hærens Kamp og Ildstøtte Center (HKIC).....</i> 18
	<i>Referat fra Generalforsamling onsdag 2. april 2014 på Varde kaserne.....</i> 21
	<i>Undervisning i ildstøttetjeneste ved Hærens Officerskole.....</i> 24
	<i>Ildstøtteelementet ved Reaktionskampgruppe 2015-I i rammen af Exercise Noble Ledger....</i> 27
	<i>Regimentet er død. Artilleriet længe leve.....</i> 33

Eftertryk kun med redaktionens tilladelse.

Formanden har ordet

Michael A. Villumsen

Kære læsere. Dette nummer af Dansk Artilleritidsskrift er det sidste. Årsagerne til dette er flere. En af de væsentligste er, at trykkeudgiften ikke længere står mål med foreningens økonomi. Bestyrelse og redaktion har derfor besluttet, at artikler fremadrettet alene gøres tilgængelig i dette regi på Artilleriofficersforeningens hjemmeside; www.a-o-f.dk.

Vi har på trods af dette valgt at udkomme en sidste gang med en trykt udgave af bladet. Det er faktisk et jubilæumsnummer, idet dette år er årgang 100 i tidsskriftets eksistens. Du vil inde i bladet kunne læse om tidsskriftets tilblivelse, der ikke gik stille af, men var båret af dedikerede kræfter. Dernæst vil jeg her i mit forord fremhæve kaptajn Niels Søby Løvendahls ar-

tikel om den igangværende anskaffelsesproces for nyt rørtilleri til Hæren, som selvsagt repræsenterer en helt afgørende milepæl ved vores våbenart og for det samlede forsvar. Jeg vil lidt senere perspektivere dette yderligere.

Lad mig for en stund vende mig mod foreningens fremtid. Der skal ikke herske tvivl om, at Artilleriofficersforeningen står over for nye og store udfordringer. Dels er artilleriet ophørt med at være en selvstændig tjenestegren i hæren og nu overført som en våbenart under kamptropperne på linje med kampvogne, infanteri og opklaring. Og dels bliver populationen af artilleriofficerer i hæren næppe større over de kommende år. Desto større grund er der til, at vi står sammen og holder fast i foreningen for bl.a. derigennem at styrke vores identitet som artillerister. En enig bestyrelse har derfor besluttet at tage udfordringen op og vil over den næste tid forsøge sig med nogle tiltag, der forhåbentligt vil medvirke til, at artillerister ikke »drukner« i mængden af kamptropper. Vi ønsker fortsat at have et forum, hvor der kan foredrages, skrives, debatteres og diskuteres ildstøtterelaterede emner. At vi kort og godt fortsat kan være vores metier bekendt.

Dertil kommer, at vi ønsker at styrke antallet af potentielle medlemmer ved at åbne for medlemskab for øvrige personelgrupper. Den krævede vedtægtsændring blev den 23. oktober 2014 enstemmigt besluttet på en ekstraordinær generalforsamling. De ændrede vedtægter fremgår af hjemmesiden www.a-o-f.dk.

Foreningens navn har også været til debat og har været omfattet af en afstemning i vores gruppe på Facebook. Flertallet har fundet, at vores nuværende navn; Artilleriofficersforeningen videreføres. Bestyrelsen er imidlertid indstillet på at tage emnet op igen, dersom foreningens navn måtte stille sig i vejen for rekruttering af nye medlemmer fra andre personelgrupper. På

den positive side forventer jeg, at vi allerede næste år kan nedsætte prisen for medlemskab markant. Baggrunden for dette er naturligvis, at den altoverskyggende udgiftspost til trykning og distribution af tidsskriftet forsvinder.

Som der har været orienteret om tidligere, er Forsvarets Materiel og Indkøbsstyrelse (tidligere Forsvarets Materieltjeneste) i færd med at anskaffe et nyt 155 mm artillerisystem til Hæren. Som omtalt tidligere, kan status i denne proces læses inde i bladet. Når du læser denne udgave af tidsskriftet, kan der meget vel være truffet beslutning om, hvilken af de tre kandidater Forsvaret vælger at anskaffe. Det er åbenlyst, at anskaffelsen af nyt artilleri til erstatning for Hærens nuværende selvkørende haubits M109A3 vil være en helt afgørende landvinding for vores våbenart. Det vil samtidig være et uigendriveligt vidnesbyrd om, at der er såvel politisk vilje som vilje i Forsvarets top til fortsat at have artilleri som et væsentligt – og ofte afgørende – »værktøj i værkstøjskassen«. Dette er ikke en selvfølge. Flere såkaldte »meningsdannere« har – særligt i tiden før de seneste russiske overgreb mod Ukraines territoriale suverænitet – gjort en dyd ud af at nedtone behovet for en troværdig landmilitær kapacitet. Det bliver derfor en stor dag for os artillerister, når typevalget træffes, og der efterfølgende indgås kontrakt med én af de tre potentielle leverandører.

Med disse få ord som introduktion til dette, det sidste trykte nummer af vores tidsskrift, håber jeg, at I alle fortsat vil støtte op om foreningen. God læselyst.

Med ønsket om god jul og et godt og lykkelig bringende nytår.

Michael A. Villumsen
Formand

Dansk Artilleri-Tidsskrift fylder 100 år efter en hård fødsel

Afmajor Carsten Heilmann Petersen
ST/HEC og redaktionssekretær i DAT

Kender I duften af bøger, der har ligget i kælderen i årevis? Ikke nødvendigvis tiltalende, men i dette tilfælde en fed fornemmelse!

Dansk Artilleri-Tidsskrift (DAT) har i år 100 år på bagen, og 2014 bliver således en milepæl på godt og ondt – det første på grund af jubilæet og det sidste fordi det trykte blad forsvinder med udgivelsen af jubilæumsudgaven. Herefter går redaktionen elektronisk på foreningens hjemmeside som allerede tidligere beskrevet i bladet. Det var oprindeligt på tale, at dette skulle være sket i 2013, men der var i bestyrelsen bred enighed om, at tidsskriftet i trykt form skulle runde de 100 år. I relation hertil tilbød jeg at forfatte en artikel, omkring tidsskriftet, da jeg har adgang til alle tidligere årgange. Fra 1914 og frem til 1991 er alle tidsskrifter inden for

samme årrække samlet og indbundet som vist for forsiden. Efter 1991 findes tidsskriftet kun i hæfteform, som det du sidder med i læsende stund.

I min iver efter at komme i gang tog jeg nysgerigt fat i det første bind fra 1914 og bladede op på side 1. Her stod følgende skrevet (*se fig. 1*).

DAT var således skudt i gang, og hvad var mere passende end at starte med kongekronen og henvisninger til kongehuset. Jeg bladrede hastigt videre til side 2, der nødvendigvis måtte med i artiklen (*se fig. 2*).

Med 100 år på bagen må ovenstående skepsis siges at være gjort til skamme – heldigvis. Og det er da også med en vis stolthed, at man har

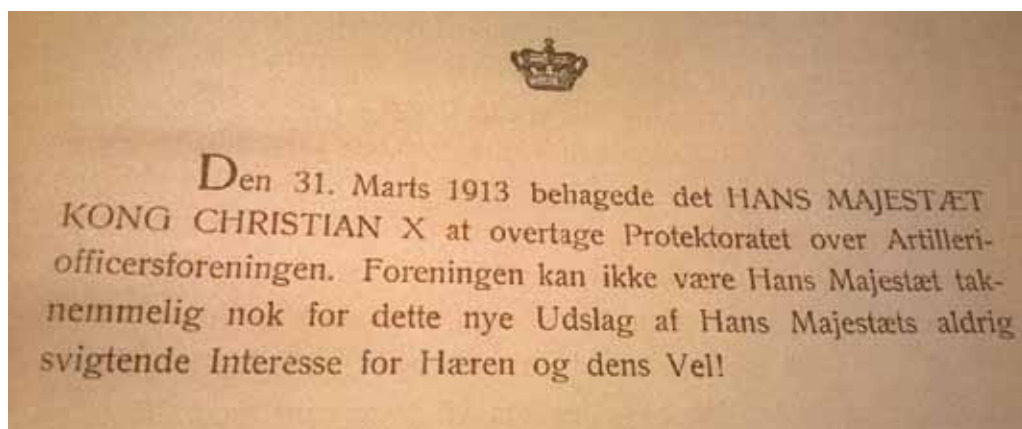

Fig. 1.

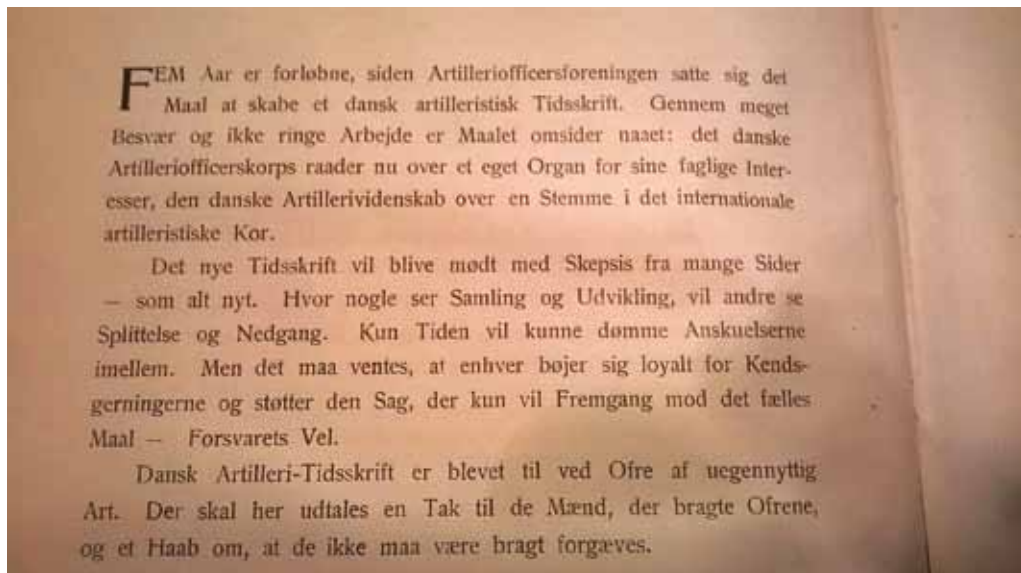

Fig. 2.

været med til at bære tidsskriftet frem mod de 100 år. Der var naturligvis en grund til, at ordet »skepsis« blev nævnt på denne side, og det kræver forklaring.

Den hårde fødsel

Et antal artilleriofficerer rejste i 1908 på opfordring af Premierløjtnant C.H. Rye (senere generalmajor) spørgsmålet om at få tilvejebragt et dansk artilleri tidsskrift med den motivering, at der var behov for et tidsskrift med fokus på artilleri. Dette fordi Militær Tidsskrift ikke løste opgaven at følge den artilleristiske udvikling. Sagen blev forelagt foreningens daværende bestyrelse, som støttede tanken, og samme år blev der valgt en ny bestyrelse med det særlige mandat at tage sagen op.

Et underudvalg udarbejdede på vegne af artilleriofficersforeningens (AOF) bestyrelse en skrivelse til Krigsministeriet, hvor der søgtes om økonomisk støtte til udgivelsen. I skrivelsen blev der peget på fire argumenter for støtten:

- At fremme artilleriofficerernes læsning af faglitteratur.
- At fremme forfattere, der skriftligt beskæftigede sig med artilleristiske problemer.
- Vise »flaget« i udlandet, idet man forestillede sig at udveksle tidsskriftet med tilsvarende tidsskrifter verden over.
- Virke som bindeled og derved opretholde kontakten mellem artilleriofficererne, som efterhånden var blevet spredt ud over et større provinsområde.

I skrivelsen fremsatte bestyrelsen også en indgående motivation for, at man ikke i længden – som andre nationer – kunne nøjes med et alment militært tidsskrift. For at få denne argumentation til at glide nemmere igennem, tilbød man derfor, at så mange som muligt af det Krigsvidenskabelige Selskab (som var udgiver af Militær Tidsskrift, og stadig er det) fik tilsendt det artilleristiske tidsskrift, således man kunne følge det artilleristiske fagområde.

Krigsministeriet meddelte imidlertid – under-

skrevet af forsvarsminister Niels Neergaard – at det for tiden ikke rådede over midler til at understøtte det pågældende formål, men at det kunne sympatisere med tanken om at styrke bestræbelserne for i større udstrækning at gøre emner af artilleristisk interesse til genstand for behandling i et tidsskrift for derved at anspore trangen til at uddybe de særligt artilleristiske spørgsmål. Omvendt mente ministeriet, at man burde værne over kravene om et indgående samarbejde mellem våbenarterne og støttede derfor ikke et tidsskrift, der udelukkende havde fokus på det artilleristiske. Derimod burde AOF bestyrelse søge et samarbejde med Militært Tidsskrift gennem kontakt til det Krigsvidenskabelige Selskab.

Bundet af ministeriets direktiv sammensatte både AOF og det Krigsvidenskabelige Selskab et udvalg, som det følgende år gennemførte forhandlinger. Som ventet var der fra selskabet side en del modstand mod den selvstændighed som AOF forlangte, og forhandlingerne var på grænsen til at strande, da selskabet ikke ville påføre sine medlemmer en kontingentforøgelse på 60 øre for at inddække trykkeudgifterne til DAT. Under disse omstændigheder så DAT's udvalg ikke andre muligheder end at stille forslag om et fælles medlemsblad, i hvilket DAT skulle indgå som en særlig del. Med dette forslag førtes en lang række vanskelige forhandlinger mellem udvalgene og bestyrelserne, der strakte sig over hen ved to år og endte med, at der var enighed om, at DAT skulle udgives som et tillægshæfte til Militært Tidsskrift og redigeret af begge foreninger. Medlemmer af begge foreninger skulle samtidig modtage begge tidsskrifter.

Med AOF's relativt få medlemmer i forhold til det Krigsvidenskabelige Selskabs mange medlemmer, ville dette medføre større udgifter til trykning end oprindeligt tiltænkt. AOF måtte derfor i udgangen af 1911 søge et større

tilskud end de 1.500 kr., man i 1909 havde anmodet om. Dette blev dog et afslag med den begrundelse, at midlerne til pågældende formål i betydelig grad var blevet indskrænket, hvorfor forudsætningerne for det i krigsministeriets skrivelse af 1909 ikke længere var til stede.

Chefen for Hærens tekniske Korps, Generaltøjmaster M. N. Nørresø, som havde vist stor interesse for DAT fra start, havde imidlertid givet løfte om en støtte på 500 kr. årligt, som vederlag for at bringe artikler af teknisk karakter. Dette dog under forudsætning af, at Ministeriets bemyndigelse kunne opnås. Selv med denne støtte blev ansøgningen på ny afslået.

Det var på sin vis heldigt, at Krigsministeriet ikke kunne støtte op om den model, som det selv havde lagt op til. Nu øjnede foreningen chancen for at opnå den selvstændighed, som man oprindeligt ønskede. AOF vidste, at vejen ville blive udfordrende, da det jo gik ud på at skaffe penge, men bestyrelsen tog fat med frisk mod. Gode råd var nu dyre, og tidligere omtalte premierløjtnant – nu kaptajn – Rye foreslog under et bestyrelsesmøde, at man kunne rette henvendelse til de velhavende medlemmer m.h.p. at oprette en fond, hvis renter kunne anvendes til at drive DAT. Der var dog stor betænkelighed fra bestyrelsens side ved at stille så store krav til medlemmerne.

Formanden, oberst Dahl, fik da den fortrinlige idé, at man skulle henvende sig til medlemmerne og opfordre disse til at tegne sig for et årligt bidrag i fire år til hjælp ved udgivelsen af et tidsskrift. Endvidere ville man fremskaffe det resterende behov ved en forhøjelse af kontingentet fra 50 til 85 øre pr. måned. Når disse fire år var gået, havde man så klarhed over eksistensberettigelsen og levedygtigheden af et dansk artilleritidsskrift. Herefter kunne man så vende tilbage til Krigsministeriet for på ny at søge støtte.

Bestyrelsen gik forrest og tegnende sig selv for et antal portioner af 25 kr. årligt i fire år. Efterfølgende udsendtes et cirkulære til samtlige medlemmer med anmodning om at støtte op om idéen. Henvendelsen virkede efter hensigten, og efter kort tid blev der givet tilsagn om bidrag til et samlet beløb på 1.035 kr. årligt i årene 1914-1917.

Tilbage stod kun at opnå generalforsamlingens godkendelse af kontingentforhøjelsen. Dette mødte imidlertid modstand på den først kommende generalforsamling, og til alt held var forsamlingen ikke beslutningsdygtig denne dag, hvorfor beslutningen måtte fremlægges på en ekstraordinær generalforsamling, som blev fastlagt den 7. juni 1913.

Tvivlen om et gunstigt resultat omkring kontingentforhøjelsen fik premierløjtnant Lehrbach til at foreslå at etablere en garantisum svarende til 4 år kontingentforhøjelse, således tidsskriftet kunne iværksættes, selv om forslaget blev nedstemt.

Fem dage før den ekstraordinære generalforsamling kunne premierløjtnanten meddele bestyrelsen, at der nu lå en garanti på 750 kr. årligt de næste fire år, under den forudsætning, at garantien ikke blev overført til dødsbo, og at garanternes navne ikke måtte offentliggøres.

Kontingentforøgelsen blev dog vedtaget med 30 ja-stemmer mod 15 nej-stemmer og med vedtægternes bestemmelse om 2/3 flertal for en vedtagelse, var der ikke en stemme at give væk af.

Bestyrelsen satte nu alle sejl til, for at det første hæfte kunne udkomme i januar 1914. Dette lykkedes, og derved er vi tilbage til starten af artiklen, hvor kongekronen pryder den første side af 1. årgang af DAT.

DAT skulle således få 100 år på bagen i trykt udgave, og denne omtale af tidsskriftet kan ikke sluttes uden, at der rettes en tak til alle de, der på forskellig måde har ydet en indsats for tidsskriftets beståen. På bestyrelsens og redaktionens vegne vil jeg således takke de skiftende redaktioner, vore abonnenter og annoncører og så sandelig også de mange skribenter, der for et beskedent honorar og anvendelse af deres fritid har udført et betydeligt arbejde, så tidsskriftet fik et fagligt højt niveau – ingen nævnt, ingen glemt.

Jeg vil opfordre til, at skriveysten fortsætter, så vi også fremadrettet kan fremme artilleriofficerernes læsning af faglitteratur på AOF's hjemmeside.

DANSK ARTILLERI-TIDSSKRIFT

100 år

Årets skribent 2013

Erkendeligheden overrækkes af DAT redaktør oberstløjtnant P-E E. Andersen.

Igen i år har DATs redaktion haft fornøjelsen af at skulle kåre Årets skribent 2013, og som altid har det ikke været let – dette skal dog ses som et luksusproblem.

Valget for 2013 er faldet på PL Rasmus Thorn fra 1. Danske Artilleriafdeling, som har bidraget med artiklen: »Urban Joint Fires«. Artiklen tager udgangspunkt i øvelsen af samme navn »Urban Joint Fires«, som blev gennemført på Esbjerg havn med formålet at udbygge kendskabet til indsættelse af ildstøttemidler i by og bebyggede områder. Rasmus beskriver herunder kompleksiteten omkring indsættelse af ildstøttemidler som konsekvens af de relative korte observationsafstande.

I artiklen kan man læse om specifikke krav til uddannelsen, ligesom man kan læse om de udfordringer, man møder i relation til kamp i by.

Artiklen er samtidig krydret med gode billeder og skitser, der bidrager til læserens forståelse for de ildstøttmæssige udfordringerne.

Har man endnu ikke læst artiklen, kan det anbefales at gå på AOF hjemmeside.

Bestyrelsen takker Rasmus for sit bidrag til DAT, og har fornøjelsen af at kunne overrække en check på 400 kr. samt en flaske vin.

Status i anskaffelsesprocessen for nyt artillerisystem

Afkaptajn Niels Sjøby Løvendahl

sagsbehandler ved Teknologi- og Etablisementafdelingen ved Hærstaben

Det er næppe forbigået ret mange af foreningens medlemmer, at Forsvaret er i gang med at anskaffe et nyt artillerisystem til hæren.

Denne artikel har til formål at oplyse om status i anskaffelsesprocessen, pr. 10. november 2014. Repræsentanter fra Hærens Kamp og Ildstøttecenter (HKIC), støttet af en skytsbesætning fra 1. Danske Artilleriafdeling, sammen med Forsvarsministeriets Materiel og Informatikstyrelse (FMI) har netop gennemført en afsluttende verifikationstest af kandidaterne. Af samme årsag er indholdet af denne artikel også underlagt samme juridiske restriktioner som resten af anskaffelsesprojektet, hvorfor det ikke muligt at beskrive de enkelte kandidater og tilbud i detaljer.

Vejen til anskaffelse af et nyt artillerisystem til hæren har været lang og snørklet, og har til tider synes at ende blindt. Tilbage i 00'erne var Danmark en del af det fællesnordiske ARCHER-samarbejde, og senest forsøgte man i 2012 at anskaffe den franske CAESAR via en såkaldt government-to-government model, dvs. uden at gå i udbud.

Alt dette er historie nu, og tilbage i konkurrencen er tre kandidater: Den bæltedrevne K9 Thunder fra Samsung (Sydkorea), og de hjulbaserede systemer ATMOS fra Elbit (Israel) samt CAESAR fra Nexter (Frankrig).

Forsvaret bliver, i forbindelse med store anskaffelsesprojekter, ofte beskyldt for at være

meget langsommelige. Dette kan ikke siges at være tilfældet i forbindelse med anskaffelse af nyt artillerisystem. Fra det daværende Danske Artilleriregiment fremsendte brugerspecifikationen på artillerisystemet, i slutningen af september 2012, er der i skrivende stund gået 25 måneder, og med en forventet kontraktunderskrivelse omkring årsskiftet, vil selve anskaffelsesprocessen være gennemført på 27-28 måneder, hvilket må siges at være rigtig godt gået, projektets størrelse og kompleksitet taget i betragtning. Dette har kun været muligt fordi der fra alle interessenter, DAR (nu HKIC), HOK (nu HST) og FMT (nu FMI) har allokeret de rigtige ressourcer på de rigtige tidspunkter. Bemærk i øvrigt at alle involverede myndigheder i anskaffelsesprojektets levetid også har nået at gennemføre en omstrukturering, hvilket også er et vidnesbyrd om, at gammelkendte begreber som tyngde, fleksibilitet, økonomi med kræfterne og ikke mindst kræfternes samspil, fortsat er gældende.

Afhængigt af valg af leverandør, forventes de første artillerisystemer at rulle ind i Oksbøllejren i slutningen af 2016/starten af 2017, altså godt 4 år efter at DAR fremsendte brugerspecifikationen.

De tre kandidater

K9 Thunder (Samsung):

Samsung har tidligere produceret vores gammelkendte M109 på licens, og slægtskabet med M109 fornægter sig ikke, når man ser K9, der populært kan beskrives som en

»M109 på steroider«. Alt er naturligvis opgraderet til at møde kravene til et moderne artillerisystem, men kender man M109 vil man mærke genkendelsens glæde ved at kigge sig omkring indvendigt i K9. K9 anvendes udover af den sydkoreanske hær også af Tyrkiet, og er under overvejelse ved en række andre lande, heriblandt Australien og Indien.

K9 Thunder - Samsung.

ATMOS (Elbit):

Elbit er et af verdens største producenter inden for våbenindustrien, og har, udover leverancer til den israelske hær, blandt andet leveret artillerisystemer til en række afrikanske og asiatiske lande. Selve våbensystemet (kanonen) på ATMOS adskiller sig ved at kunne leveres på en lang række køretøjsplatforme. Det tilbudte system til Danmark er leveret på en undervogn i MAN HX-familien, som vi kender fra HX/SX-lastbilerne.

CAESAR (Nexter):

CAESAR er den franske hærs nye artillerisystem, og har været deployeret med den franske hær i både Afghanistan og Mali. CAESAR er som ATMOS et hjulbaseret system, men leveres på en Renault-undervogn. CAESAR kan som det eneste af de tre systemer lufttransporteres med C130. CAESAR er solgt til lande i mellemøsten og asien.

Der var oprindeligt 4 kandidater, men det til-

budte system fra BAE-Systems (en M109 opgradering) blev hurtigt udelukket, da systemet ikke levede op til et af brugerspecifikationens ubetingede krav – om skudafstand over 40 km.

Kravene til kandidaterne

Belært af erfaringer, bl.a. fra ARCHER-projektet (hvor Sverige nu står alene tilbage med et ikke-operativt system), har det været et krav, at kun færdigudviklede produkter vil kunne komme i betragtning. Som det fremgår af præsentationen af kandidaterne, lever alle artillerisystemerne op til dette. Derudover er der specificeret en lang række operative performancekrav til selve kanonen (rækkevidde, skudhastighed osv.), undervognen (hastighed, aktionsradius, vadeevne osv.), skydeledelsessystemet osv. Alt dette indgår i den samlede evaluering af kandidaterne, sammen med anskaffelsesøkonomi og forventede driftsomkostninger (life cycle costs).

Verifikationstesten

Som nævnt indledningsvis, er det ikke muligt at beskrive den netop afsluttede verifikationstest i detaljer. Det er dog vigtigt at præcisere, at verifikationstesten ikke kan sammenlignes med eksempel afprøvningen af kandidaterne til PMV-E, hvor kandidaterne som bekendt blev afprøvet i Oksbøl.

Verifikationstesten havde til formål at afklare de områder, hvor man ønskede at efterprøve/få demonstreret den fremsendte dokumentation. Uden at gå i detaljer kan det godt afsløres, at skydning naturligvis indgik som en væsentlig del af verifikationstesten. Den medbragte danske skytsbesætning blev »omskolet« til de respektive kandidater, og blev i videst muligt omfang anvendt i forbindelse med verifikationstesten.

Verifikationstesten gav derudover sagsbehandlernes ved ILSTAFD ved HKIC værdifuld før-

ATMOS – Foto: KN Jens Astrup.

stegangserfaring med systemerne, som efterfølgende vil kunne anvendes når der efter valg af system skal udarbejdes uddannelsesplaner og skrives reglementer.

Afslutning

Lukning af DAR, og artilleriet som tjenestegren, var en beslutning som gjorde ondt på alle med karmosinrødt blod i årene. Anskaffelse af nye pjecer viser imidlertid, at vi går en lys fremtid i møde. Et nyt artillerisystem, uanset hvilken kandidat som vælges, vil, kombineret med moderne ammunition, give hæren den længe efterspurgte operative fleksibilitet, og gøre 1. Danske Artilleriafdeling til en attraktiv arbejdsplads, med tidssvarende materiel. Artilleriet vil (igen) indtage pladsen som slagmarkens dronning.

CAESAR – Foto: KN Jens Astrup.

Kongens Artilleriregiments Majorlaug

*Af major Jørgen Boye
oldermand for Kongens Artilleriregiments Majorlaug*

Denne artikel har til formål, at give en orientering om Kongens Artilleriregiments Majorlaug. Lauget er en af de få af artilleriets foreninger mv., der fortsat eksisterer. Lauget er primært en social forening – og derfor ikke en konkurrent til eksempelvis Artilleriofficersforeningen.

Oprettelse samt tiden på Sjælsmark Kaserne

Lauget blev oprettet ved Kongens Artilleriregiment på Sjælsmark Kaserne den 6. februar 1986. Initiativtagerne til oprettelsen af lauget var to af regimentsstabens sektionschefer, nemlig henholdsvis regnskabsføreren, major B. Knudsen samt chefen for adjutantursektionen, major V. F. Olesen. Formålet med oprettelsen var, at skabe et stærkere sammenhold for de tjenstgørende majorer i regimentets garnison, Sjælsmark Kaserne. Det skete ved, at de tjenstgørende majorer én gang om måneden mødtes til en fælles frokostspisning, hvor kollegialt og socialt samvær var i højsædet. Det var således ikke meningen, at der skulle drøftes tjenstlige forhold – selvom emnet retfærdigvis ofte blev berørt.

Det var fra starten ikke tænkt, at der som sådan skulle oprettes en egentlig forening, hvorfor der aldrig har været afholdt en stiftende generalforsamling – eller for den sags skyld efterfølgende generalforsamlinger. Efterhånden var der

alligevel behov for fælles spilleregler, hvorfor der blev udarbejdet et sæt vedtægter. Vedtægterne skulle være – som det blev udtrykt – »letforståelige og ikke for akademiske«, hvorfor sprogbruget var uformelt. I vedtægterne er to af laugets nøgleposter anført, nemlig henholdsvis oldermanden og laugsmesteren.

Oldermandsposten besættes ved, at laugsbrødrene i deres midte udpeger en oldermand. Oldermandsposten bestrides normalt for en længere periode (se fig.). Oldermanden har det samlede ansvar for laugets drift og udvikling.

Laugsmesterposten bestrides på skift af de øvrige laugsbrødre, idet der på månedlig basis udpeges en laugsmester. Laugsmestren har ansvaret for gennemførelse af det månedlige møde, hvor laugsmesteren også er mødeleder. Laugsmøderne blev indtil medio 2005 afholdt i et lokale i officersmessen på Sjælsmark Kaserne. Lokalet blev meget hurtigt kun benævnt Majorstuen. Majorstuen var beliggende

Oldermænd ved KAR Majorlaug

Februar 1986 - juni 1990	Major B. Knudsen
Juli 1990 - oktober 1992	Major E. Sørensen
November 1992 - februar 2001	Major J. O. Larsen
Marts 2001 - december 2009	Major T. F. Pedersen
Januar 2010 -	Major J. Boye

umiddelbart ved siden af messens spisesal, hvor adskillelsen var en fløjddør med indfattede ruder. Mange unge officerer har derfor ofte haft mulighed for længselsfuldt at kigge ind af de »duggede ruder« og set frem til majorudnævnelse, for dermed at komme med i regimentets bedste fællesskab – Majorlauget.

Regimentssammenlægningen

Den 10. juni 2004 blev der indgået en politisk aftale om forsvarets ordning, der i høj grad fik indflydelse på laugets vilkår. Aftalen indebar nemlig, at Kongens Artilleriregiment og Dronningens Artilleriregiment skulle sammenlægges under navnet Danske Artilleriregiment med garnison i Varde-Oksbølområdet. Derudover blev det bestemt, at Sjælsmark Kaserne skulle afhændes.

Selvom Danske Artilleriregiment videreførte en betragtelig del af arven fra Kongens Artilleriregiment; herunder regimentsmærket, var det alligevel majorkorpsets opfattelse, at Kongens Artilleriregiment de facto blev nedlagt.

På den baggrund blev der i Majorlauget født en tanke om, at Kongens Artilleriregiments samt Sjælsmark Kasernes historie burde ajourføres og nedskrives. Dette blev bragt i forslag overfor regimentets chef, oberst M. Andersen, der godkendte forslaget. Herefter nedsatte laudet et forfatterkollegie i efteråret 2004. Det bestod af majorerne O. Ohlsson, O. S. Nielsen, J. O. Larsen, J. Boye og J. P. B. Asholt. Resultatet var bogen »Artilleriregimentet på Sjælsmark Kaserne«, der lige netop nåede at blive udgivet inden regimentet lukkede ned med udgangen af juli 2005.

I forbindelse med sammenlægningen blev næsten alle Kongens Artilleriregiments foreninger mv. sammenlagt med tilsvarende foreninger på Varde Kaserne. Da det imidlertid på et tidligt tidspunkt stod klart, at kun en meget

Majorlauget
Kongens Artilleriregiment

begrænset del af regimentets majorkorps ville blive forsat til Varde-Oksbølområdet, besluttede Majorlauget, at man ville forblive i Nordsjælland.

Som følge af sammenlægningen blev laudet også hjemløs, idet det ikke var muligt at afholde møder på Sjælsmark Kaserne, da kaserne jo skulle afhændes. Problemet blev relativt hurtigt løst, idet laudet fra medio 2005 har afholdt de månedlige møder i Kongens Artilleriregiments Soldaterforenings lokaler på Sandholmgård i Høvelte.

I de første mange år efter sammenlægningen, var det primært formanden for soldaterforeningen, den tidligere oldermand J. O. Larsen, der har haft ære af, at laudet fortsat består. J. O. Larsen var således i lang tid næsten den eneste, der bestred jobbet som laugsmester.

Den seneste tid

Interessen for laudet forblev heldigvis intakt. Dette skyldes primært det forhold, at hvervegrundlaget er blevet gjort betydeligt bredere. I modsætning til tidligere – hvor kun de ved regimentets tjenstgørende majorer deltog – har alle majorer, der i en eller anden sammenhæng har været tjenstgørende ved Kongens Artilleriregiment eller på Sjælsmark Kaserne mulighed for at blive optaget i laudet.

Traditionerne fra tiden på Sjælsmark Kaserne kører dog videre, idet eksempelvis mødet i juli former sig som et grillarrangement – og mødet i december som en julefrokost. Derudover er der kommet nye traditioner til, idet der til typisk to møder om året har været inviteret en foredragsholder til at give et indlæg om et aktuelt emne.

I den forbindelse har Danske Artilleriregiment ofte stillet foredragsholdere til rådighed, hvorfor laugets brødre er godt opdateret for så vidt angår artilleriets status og udvikling.

I de senere år har laudet også interesseret sig for andre personelgrupper, der har været ansat eller tjenstgørende ved Kongens Artilleriregiment eller på Sjølsmark Kaserne. Lauget har således igennem de seneste år den 4. december ladet afholde en fejring af artilleriets skyts-helgen, Sct. Barbara. Det har været en stor succes, idet arrangementet hvert år har haft et deltagerantal på ca. 50.

Nuværende status og fremtiden

Laugets situation må for nærværende betegnes

som rigtig god, (idet 26*) af de 61 brødre, der siden 1986 er blevet optaget i laudet, fortsat er aktive. Derudover optages der fortsat tjenstgørende majorer i laudet, ligesom der typisk deltager 12-15 brødre i det månedlige laugsmøde.

Alderssammensætningen er forrykket betydeligt, idet hovedparten af brødrene nu er pensioneret. Lauget har taget bestik af dette, og opfattelsen blandt laugets brødre er, at laudet på et eller andet tidspunkt må lade sig nedlægge eller fusionere. Der er dog for nærværende overhovedet ikke vilje til at lade sig sammenlægge med andre laug, gilder, foreninger mv. Det er således intentionen, at laudet fortsat skal bestå mange år ud i fremtiden.

Øvelse AMPLE STRIKE SEP 2014 i Tjekkiet

Af Premierløjtnant A. B Andersen

Forward Air Controller, TACPDEL/2 FØ- & OBSBT/1 DAA i Oksbøl

Mens Reaktionskampgruppe 2015-I klargjorde og forskød til Norge, afgav Tactical Air Control Party-delingen (TACP) 10 mand til den årlige Close Air Support (CAS) øvelse i Tjekkiet. Øvelsen i år var speciel, da det var første gang, at tjekkerne stod for al planlægningen og kun var NATO-linked kontra NATO-led.

Fordelt på tre forskellige dage ankom det danske detachment. Forward Air Controllerne (FAC), hvoraf fem var tre F** New Guys (FNG), var de første til at ankomme. Forud for signalmændenes og TACP befalingsmændenes ankomst, fik vi lead in-briefs om sikkerhed og de forskellige FLY/HEL kapabiliteter. Der var afgivet CAS platforme fra flere forskellige lande, heriblandt amerikanske F-16 og Apa-

che kamphelikoptere, tyske Learjets og PC-9 samt tjekkiske L-39'ers, L-159'ers og Hind kamphelikoptere m.fl. Fælles for øvelsen var, at der var langt flere ældre modeller at gøre godt med, hvilket viste sig at være god træning i henhold til standardprocedurer og old-school caveman-CAS.

Den danske delegation blev delt op i to hold, der skulle fungere uafhængigt af hinanden. De to hold havde to FAC'er samt minimum to signalmænd hver, hvilket gjorde at erfaringsudveksling før, under og efter var i højsædet.

Det var med en vis spænding at mandag den 8. september oprandt, og øvelsen for alvor gik i gang. Der var i alt fem forskellige ba-

ner fordelt på hele Tjekkiet, hvor rammerne blev skabt af næste 1000 tjekkiske soldater på jorden. Momenterne spændte fra småstyrkers kamp til regulære angreb i rammen af en BMP deling. At skulle koordinere angrebet på jorden med delingsføreren forud iværksættelsen var en udfordring, da tjekernes engelsk-kundskaber i mange henseender er mangelfulde, men det gjorde, at scenarierne i sig selv blev meget NATO relevante, da engelsk ikke falder mange partnernationaler lige til. En stor ros skal der dog lyde for tjekernes kampgejst og vilje til bakke op om FAC'ens arbejde under kampene.

Som FNG var det en stor omvæltning at komme fra de relativt trygge rammer med danske instruktører, danske ground force commanders (GFC) og danske F-16 med POD. Nu skulle der kommunikeres under brug af såvel tale som

ved brug af fagter med enhederne på jorden. Samtidig skulle man kæmpe med at forstå de tjekkiske piloters meldinger og ønske samt fungere i rammen af et TACP med en TACPBm og en signalmand som hjælper. Det var en udfordring at stå dernede som helt grøn, men af udfordringer skal man lære og lært, det blev der. Med fem baner fordelt på to hot (skarp-skydning) og tre dry (uden skarp), var der rig mulighed for at afprøve, hvad der virker, og hvad der ikke virker.

First things first: Efter at have bestået FAC kursus i august var vi tre urutinerede FAC'er, der skulle ned og afprøve, hvad vi havde lært. At få tilknyttet en signalmand og en TACPBm foregik som led i vores TACP uddannelse, og jeg kan med ro i sindet sige, at den danske TACP deling råder over nogen af de mest professionelle soldater, jeg har mødt; de tog koor-

dinater, koordinerede med GFC, når FAC var travlt optaget af flyene og sørgede for, at vi kom i dækning, når radioen stjal vores opmærksomhed. De var en uundværlig hjælp for os, så vi kunne koncentrere os om at få flystøtten ind i rette tid og rette sted.

Når flyene først var checket ind, sad vi som regel med en tjekkisk pilot i den anden ende af røret, hvilket til tider var en udfordring grundet sprogkunderskaber. Det gav en meget lærerig oplevelse af, hvordan man kan formulere sig, så både pilot og FAC får den »warm fuzzy feeling«, der gør, at man stoler på hinanden på tværs af nationaliteter og kan få et samarbejde op at køre kultur- og sprogforskelle til trods.

Selve den operative del af øvelsen varede fra mandag til fredag, og der blev kørt både af-siddet og opsiddet angreb, konvojkørsel og bykamp, alt sammen udført af den tjekkiske værtsnation. Foruden de danske FAC'er deltog mange andre nationer med deres FAC'er og Joint Terminal Attack Controllers (JTAC). Her skal bl.a nævnes USA, England, Belgien, Holland, Tjekkiet, Litauen m.fl. Jeg selv blev forundret over forskellene i, hvordan man fungerer som FAC/JTAC på tværs af NATO, men igen var der rig mulighed for at lære af andre, da der var tilknyttet tre supervising FAC'er til hver handlebane fra de forskellige deltagernationer, der gav tilbagemelding efter hver gennemførelse.

Udover de reelle live controls i den virkelige verden, var der stillet tre forskellige simulatorer op fra forskellige firmaer. Det gav os et indblik i fremtiden inden for den digitale verden, hvor man kan trænes i alsidige scenarier. Jeg har personligt brugt to gange en time på at støtte en sø- og luftlandsætning i det sydlige Somalia, mens andre har slået bataljoner af russiske kampvogne tilbage.

Som konklusion på øvelsen kan jeg kun anerkende den indsats, der er blevet lagt for dagen af den tjekkiske værtsnation. Jeg rejser hjem med rygsækken fuld af nye erfaringer og oplevelser, der i høj grad har udmøntet sig i lessons learned og lessons identified og ikke mindst har gjort, at jeg har en bedre forståelse for CAS og mit virke som FAC.

Ildstøtteafdelingen (ILSTAFD) ved Hærens Kamp og Ildstøtte Center (HKIC)

*Af oberstløjtnant Søren Høst
chef ILSTAFD, HKIC*

Her følger en kort update fra Ildstøtteafdelingen (ILSTAFD) ved Hærens Kamp og Ildstøtte Center (HKIC). Formålet er at give læseren en fornemmelse for de første erfaringer med integration af ildstøtten som stabsfunktion i HKIC og orientere kort om status på udvalgte projekter. For en god ordens skyld skal det nævnes at artiklen beskriver verden set fra ILSTAFD – som jo ikke skal forveksles med 1. Danske Artilleriafdeling (1 DAA), der som bekendt er bærer af de operative ildstøttekapaciteter ved HKIC. Artiklen her vil senere følges op af flere ildstøtte-relaterede artikler i bl.a. Kentauer, der dykker ned i specifikke emner med det sigte at udbrede forståelse i kamptropperne og generelt anspore til professionel meningsudveksling.

Artilleriet som en del af Kamptropperne

1. marts 2014 blev artilleriet formelt integreret i HKIC og artilleriet blev en våbenart i kamptropperne. Allerede her godt et halvt år senere fornemmer vi gevinsterne ved denne integration i form af bl.a. synergi i kursusvirksomhed, nyttiggørelse af HKS akkumulerede erfaring indenfor større materielprojekter og selvsagt en samgarnisonering af NIV III og ANSV 4 (1 DAA). ILSTAFD er kort sagt ressort-afdeling for 1 DAA og ildstøtte generelt i samråd med BDE, DDIV og det øvrige 'Fires-community'

(fx FAK). Det er min opfattelse, at vi ikke endnu har set det fulde potentiale for denne integration og vil først senere se effekten af bl.a. et fælles Våbenkursus 1 for nye premierløjtnanter i kamptropperne. Tilsvarende synes det rimeligt at forvente synergi i studie- og udviklingsarbejdet.

Et balanceret Krigsførelsens kredsløb

ILSTAFD overordnede fokus og målsætning er ikke overraskende at sikre en større grad af balance i krigsførelsens kredsløb. Det er jo ingen hemmelighed at den aktuelle ubalance bl.a. skyldes forældet materiel (SKH M109A3), der ikke til fulde formår at udnytte og føre en tidssvarende ny ildstøttedoktrin ud i livet. Det nødvendiggør også at 1 DAA ikke til fulde kan overgå til den organisation, den er tiltænkt.

En anden overordnet målsætning er – som den øvrige del af hæren – at absorbere erfaringer fra indsættelse i Afghanistan samtidig med et nyt fokus på de »klassiske dyder« (indsættelse i det fulde spektrum).

Status på udvalgte projekter

Artiklen vil herefter redegøre for status på en række udvalgte projekter og opgaver inden for krigsførelsens kredsløb.

Inden for området doktrin har det været helt afgørende at reglement HRN 043-003 – Ildstøtte til landmilitære operationer (ILD LANDOPS) »kom på gaden« tidligere i år. Reglementet er en længe ventet opdatering af en national overordnet ildstøttedoktrin. ILD LANDOPS er forankret i NATO doktriner, men inddrager relevante erfaringer fra indsættelser i Irak og Afghanistan – ligesom den skeler til vore strategiske samarbejdspartnere. Herigennem tilsikres nødvendig interoperabilitet, fremtidssikring og et fælles referencegrundlag med øvrige værn og andre nationer. ILD LANDOPS dækker i princippet alle niveauer (underafdeling til troppeenhed) og beskriver ildstøtte og alle rådige ildstøttemidler i rammen af en koalitionsstyrke i full-spektrumoperationer. Doktrinen tager afsæt i en skalérbar, modular organisation, hvor ildstøtte anvendes omhyggeligt afpasset med indsættelsesmiljøet. Endelig beskriver ILD LANDOPS integrationen af indirekte skydende våben, luftstøtte, målopklaringsmidler (og luftværn). Den nye doktrin vil med sikkerhed få indflydelse på den næste generation af officerer og befalingsmænds tankesæt, og der udestår en stor fælles (pædagogisk) opgave med at udbrede og operationalisere doktrinen.

Doktrinen bliver allerede nu gjort til genstand for træning i regi af DDIV øvelsesaktiviteter ligesom 1 DAA udbreder den i regi af reaktionskampgrupperne (RKG) – hvor det jo er væsentligt at kunne omsætte de 'fine begreber' til noget håndgribeligt.

Et relateret arbejde er udarbejdelse af øvrige ildstøtte reglementer – i ly af den nye ILD LANDOPS. Reglementer »i tuben« er bl.a. HRN 043-004 – Ildstøtteelement ved RKG – som behandler ildstøttekapaciteterne ved RKG. Dette reglement forventes færdiggjort medio 2015. Et andet reglement på vej er HRN 410-002 – Påkald og ledelse af ildstøtte. Dette reglement beskriver håndværket (bl.a. skydemetoder) og forventes færdigt i første halvdel af 2015.

På teknologiområdet skal fremhæves to større højt prioriterede projekter. Anskaffelse af ny 155 mm artillerisystem – til afløsning af de aldrende SKH M109A3 – forløber planmæssigt og det ser endelig ud til at lykkes at tilføre hæren og 1 DAA et tidssvarende affyringssystem, der i stort vil genoprette balancen i krigsførelsens kredsløb. Anskaffelsen af en moderne selvkørende 155 mm haubits vil sikre fleksibilitet, hurtig ildafgivelse og stor rækkevidde (+ 40 km*). I tråd med den nye ildstøttedoktrin muliggør en moderne pjece en skalerbar ildstøttekapacitet til BTN- og BDE niveauet. Efter en afsluttende testfase i oktober/november, forventes typevalg og kontrakttegning afsluttet inden årets udgang. 15 stk. forventes indkøbt, hvoraf 12 stk. tages i operativ drift ved 1 DAA. Tre kandidater er fortsat med i processen, der – som det er tilfældet med alle større materielanskaffelser – styres af Forsvarets Materiel- og Indkøbsstyrelse (tidligere FMT). Med en forventet levering, kurser og uddannelse gennem 2015 og 2016 vil det tilføre hæren en komplet færdiguddannet kapacitet i slutningen af 2016/ starten af 2017.

Et andet større projekt, der aktuelt har vores fokus er et digitaliseret ildledesessystem, der kort sagt kobler sensorer (fx AO'erne), ildkontrolcentre (Joint Fire Cells) og affyringssystemerne sammen. Ligeledes skal systemet kunne sikre interoperabilitet og fx tillade levering af effekt fra affyringssystemer fra andre lande. Mere konkret er der tale om en software (en 'app') der skal indgå i BMS og HRN C2IS. Implementering af dette system søges tilpasset i tid med implementering af nyt artillerisystem og en række afgørende milestones lurer i horisonten, herunder test af elementer af systemet på teknologiøvelsen Bold Quest II i efteråret 2015. Gevinsten ved systemet er mulighed for gennemførelse af digital ildpåkald og ildledning. Det vil sikre større nøjagtighed, reducere fejl (og dermed øge sikkerheden for egne styrker og minimere risici for utilsigtet våbenvirkning) og naturligvis øge hastigheden i formidling af data.

Af øvrige større projekter med lidt længere horisont kan nævnes anskaffelse af ny 120 mm mortersystem og et såkaldt mastebaseret sensor system, der bl.a. skal tilføre en forøget ildstøtte sensor kapacitet (til bl.a. målopklaring), men også introduceres bredere i hæren.

På uddannelsesområdet er vi i færd med at tilpasse kursusvirksomheden og HKIC har bl.a.

introduceret et nyudviklet Våbenkursus-1 for nyudnævnte PL, hvor alle nye PL gennemfører et fælles infanterimodul efterfulgt af relevante specialiserede moduler – herunder ildstøtte-modul for den nye PL, der skal tilgå 1 DAA. De blivende bestemmelser for uddannelsen (BBU) undergår en opdatering og et efterslæb er ved at blive indhentet. Dette skal muliggøre færdiggørelse af mere klare hensigter og målepunkter inden for evaluering af ildstøttekapaciteterne.

Afslutning

Det er mit håb at læseren nu sidder tilbage med en fornemmelse af, at der er grund til optimisme på vegne af ildstøtten. Vi ser allerede nu synlige gevinster ved ildstøttens integration i KATRP og HKIC og flere positive effekter kan forventes over tid. Der er desværre for nærværende en ret markant ubalance i krigsførelsens kredsløb inden for ildstøtten – men denne ubalance ser ud til at kunne udlignes indenfor en overskuelig horisont. Helt afgørende har været udgivelse af ILD LANDOPS, som har givet os en længe ventet tidssvarende doktrinar ramme, men den videre implementering og udbredelse pågår. Her skal jeg anmode alle om at hjælpe til med at løse den opgave, således vi bredt i hæren (og ved Marinen og Flyvevåbnet) får en fælles forståelse for de centrale ildstøttebegreber og den overliggende ildstøttedoktrin.

DANSK ARTILLERI-TIDSSKRIFT

100 år

Artilleriofficersforeningen
Sekretæren

Referat fra Generalforsamling onsdag 2. april 2014 på Varde kaserne

Tilstede

11 personer inkl. bestyrelsen.

1. Valg af dirigent

Formanden foreslog på OL K. Jørgensen til dirigent, der accepterede.

Generalforsamlingen godkendte dirigenten.

Dirigenten konstaterede, at generalforsamlingen var lovlig varslet og gav formanden ordet igen.

2. Formandens beretning

Beretningen indsat herefter.

I det forgangne år har foreningens indsats været koncentreret om foredrag herunder de traditionelle arrangementer på officersskolen, udgivelsen af Dansk Artilleritidsskrift samt drøftelser om både foreningens og tidsskriftets fremtid i lyset af hærens nye struktur.

Sædvanen tro har flere bestyrelsesmedlemmer og andre nøglepersoner i foreningen været udsendt i det forløbne år, hvilket naturligt har påvirket arbejdet, men det er jo »krigens vilkår«. Heldigvis trådte suppleanterne og flere andre til, således at konsekvenserne blev minimeret. På nuværende tidspunkt er jeg ikke bekendt med planlagte udsendelser for bestyrelsesmedlemmer eller andre nøglepersoner, hvilket dog hurtigt kan ændre sig. Det omfattende arbejde med hærens nye struktur har også berørt en del af både bestyrelsen og redaktionen.

Undervejs har vi fået OL P.-E.E. Andersen som ny redaktør af tidsskriftet, og KN J.F. Astrup

er trådt til som lokalrepræsentant i Oksbøl. Tak for jeres tilsagn om at støtte foreningen.

Artilleriaftenen blev gennemført i april på officersskolen med Chefen for Forsvarets Personeltjeneste GM N.H. Bundsgaard som hovedtaler, og det blev til en spændende orientering og debat om den nye HR-strategi og konsekvenserne heraf. Aftenen bød også på mit indlæg om tjenestegrenens udvikling, og efterfølgende var der fællesspisning afsluttende med samvær i dagligstuerne. Mange deltagere havde fundet vej til arrangementet, og det lykkedes således at bygge videre på tidligere års succes.

I august gennemførtes foredrag i Varde med Chefen for Udviklingsafdelingen ved Hærens Operative Kommando OB K.R.J. Christensen, der orienterede om hærens nye struktur herunder artilleriets fremtidige rolle. Fremmødet var begrænset, men det blev til en god debat. Sct. Barbara-arrangementet på officersskolen måtte desværre aflyses på grund af for få tilmeldinger, men den nye foredragssæson indledes med artilleriaften på Frederiksberg Slot den 13. maj.

Dansk Artilleritidsskrifts fremtid blev drøftet i flere omgange i løbet af året – først og fremmest på grund af foreningens trængte økonomi – men også i lyset af udbredelsen af de elektroniske medier. Tidsskriftet blev således reduceret fra tre til to udgivelser med henblik på – sammen med kontingentforhøjelsen – at

reducere underskuddet fra 2012. Bestyrelsen lægger op til, at den sidste trykte udgave udkommer i løbet af foråret som et jubilæumsnummer i anledning af 100-året for det første nummer, og derefter alene at bringe artikler på hjemmesiden. Dette giver samtidig mulighed for, at foreningen kan anvende sine midler til at støtte andre aktiviteter herunder både faglige og sociale.

Året bød på mange særdeles læseværdige artikler omhandlende bl.a. ildstøtte til kamp i uoverskueligt terræn samt flere artikler vedrørende HUMINT henholdsvis hærens nye struktur. Traditionen tro har redaktionen udpeget årets skribent, og det blev PL R. Thorn for artiklen Urban Joint Fires. Jeg ønsker et stort tillykke. Samtidig skylder vi både redaktionssekretæren og redaktøren en stor tak for indsatsen i 2013.

Vores hjemmeside er under løbende udvikling, og vi har desuden oprettet en AOF-gruppe på Facebook. En stor tak til OL M.A. Villumsen for at håndtere disse vigtige initiativer med henblik på at udbrede kendskabet til og debatten i foreningen.

Hærens nye struktur og især oprettelsen af Hærens Kamp- og Ildstøttecenter i Oksbøl har i årets løb naturligt givet anledning til mange drøftelser om foreningens fremtid og herunder flere forskellige løsningsmuligheder. Det har ført til forslag om ændringer af foreningens love, som behandles senere på dagens generalforsamling. I den forbindelse har bestyrelsen vurderet, at foreningens fremtid bedst sikres gennem en fastholdelse af artilleri/ildstøtte som omdrejningspunkt for foreningen kombineret med en udvidelse af medlemskredsen til at omfatte alle personelgrupper.

I tilslutning hertil har der været en begrænset, men god debat på facebook gruppen vedrøren-

de foreningens fremtidige navn, som afgøres ved afstemning senere på generalforsamlingen. Såfremt der viser sig behov for en ekstraordinær generalforsamling, foreslår bestyrelsen denne gennemført 13. maj i forbindelse med artilleriaftenen på officersskolen.

Foreningen havde i januar 2014 i alt 211 medlemmer, hvilket er en lille nedgang på 9 medlemmer i forhold til januar 2013. Prognosen for den nærmeste fremtid viser, at yderligere 18 medlemmer forlader os som følge af eksklusion eller udmeldelse, hvorefter vi står tilbage med 193 medlemmer. I forhold til januar 2013 svarer det til en tilbagegang på i alt ca. 12%.

På trods af flere tiltag til at hverve både nye medlemmer og nye annoncører har resultaterne desværre været begrænset, men såfremt medlemskredsen udvides, ser mulighederne naturligvis ganske anderledes ud.

Alt i alt et omskifteligt år for AOF, men med implementeringen af Hærens Kamp- og Ildstøttecenter, den foreslåede udvidelse af foreningens medlemskreds samt den nye tilgang til de elektroniske og sociale medier ser jeg gode muligheder for at give foreningen en ny kickstart og herunder tilpasse aktiviteterne til den nye virkelighed.

Efter fem år som formand og med min nye stilling som chef for Hærens Efterretningscenter har jeg besluttet ikke at genopstille. Jeg siger dermed tak for en spændende og udfordrende tid som formand og vil fremover følge foreningen som menigt medlem.

Slutteligt vil jeg gerne rette en stor tak til bestyrelsen, kassemesteren, revisorerne, revisorsuppleanten samt ikke mindst lokalrepræsentanterne for veludført arbejde. Pas godt på foreningen.

Formanden konstaterede efterfølgende, at generalforsamlingen ikke er beslutningsdygtig vedr. vedtægtsændringer. Der vil blive indkaldt til en ekstraordinær generalforsamling snarest m.h.p. forslag til vedtægtsændringer.

Generalforsamlingen godkendte formandens beretning uden bemærkninger.

3. Regnskab

Kassereren fremlagde regnskab inkl. den anførte rettelse. Regnskab er bilagt.

Der er kun udgivet ét nummer af DAT i 2013 – ikke to, som anført i regnskabet note.

Regnskab blev godkendt uden bemærkninger.

4. Budget

Kassereren fremlagde budgettet inkl. de to rettelser. Budget er bilagt sammen med regnskabet. Budgetpost for trykning af særnummer af DAT er hævet til kr. 20.000,-, og forsendelse af samme er hævet til kr. 10.000,-.

Dirigenten spurgte til DAT samarbejde med Kentauer. Formanden kunne orientere om, at bestyrelsen havde samme tanker, men bestyrelsen vil afvente effekten af evt. vedtægtsændringer herunder ændring af medlemsskaren. Budgettet blev godkendt.

5. Kontingent

Formanden orienterede om baggrunden for

bestyrelsens forslag til kontingentnedsættelse til kr. 250,- herunder digitalisering af DAT og forventet ændret medlemsskare.

Generalforsamlingen godkendte kontingentnedsættelse til kr. 250,-.

6. Valg til bestyrelsen

Dirigent fremlagde bestyrelsens forslag til ny bestyrelse enkeltvis, som fremgår af skema nedenfor. Generalforsamlingen godkendte hvert valg uden bemærkninger.

7. Indkomne forslag

Det konstateredes, at generalforsamlingen ikke var beslutningsdygtig i forhold til det stillede forslag til vedtægtsændring, hvorfor der skal indkaldes til en ekstraordinær generalforsamling for vedtagelse. Bestyrelsen fremlagde i stedet forslag til vedtægtsændring m.h.p. at få umiddelbare reaktioner fra de fremmødte.

8. Eventuelt

Der var ingen emner under eventuelt.

Dirigenten gav ordet tilbage til formanden.

Formanden takkede dirigenten for hjælpen.

Formanden takkede til sidst generalforsamlingen for deltagelsen og bød på sandwich og øl/vand i baren.

Funktion	På valg	Ønsker genvalg	Bestyrelsens forslag
Formand	OB B. Mejlholm	Nej	OL M.A. Villumsen
Bestyrelsesmedlem	OL M.A. Villumsen		MJ M. Krogsgaard
Bestyrelsesmedlem	MJ T.J. Andersen	Nej	KN J.F. Astrup
Suppleant	KN V. Willkan	Nej	MJ K. Bentsen
Suppleant	MJ-R S.G. Larsen	Ja	Genvalg
Revisor	AFDING P. Mørkeberg	Ja	Genvalg
Revisor	MJ C.H. Petersen	Ja	Genvalg
Revisorsuppleant	KN N.S. Løvendahl	Ja	Genvalg

Undervisning i ildstøttetjeneste ved Hærens Officersskole

Afmajor Kristian Bendtsen

Leder ildstøtte ved Hærens Officersskole og kursusansvarlig for Brigadekursus

Som det er de fleste bekendt, så har det seneste forsvarsforlig medført markante ændringer for forswarets uddannelser. Dette gælder også for uddannelserne på Hærens Officersskole. Den følgende korte artikel har derfor til formål at informere om, hvordan ildstøtteundervisningen gennemføres i rammen af disse ændrede uddannelser. Artiklen vil kun ganske kort berøre kvaliteten af uddannelserne, idet en egentlig vurdering af dette først ses gennemført, når vi på slottet har gjort os nogle erfaringer og ikke mindst fået feedback fra brugerne, de operative enheder – Jer!

På den Grundlæggende Officersuddannelse (GRO) er der, for nuværende, ikke sket markante ændringer i måden, som vi uddanner på. På GRO-1 er omdrejningspunktet infanteridelingen, og på GRO-2 er det infanterikompaniet. På begge uddannelser er ildstøtteundervisningen tilrettelagt, så den følger de taktiske moduler og temaer. Dette gennemføres primært som monofaglig¹ tilstedeværelsesundervisning.

Fremadrettet er der dog væsentlige omvæltninger i skue. Efter Hold Pløger (yngstehold) er færdige i 2016, startes en ny Officers Basisuddannelse (OBU). Denne uddannelse vil forventeligt adskille sig fra de hidtil kendte. For det første vil der blive ændret markant på elevmassen og disses forudsætninger. Hvor eleverne tidligere primært er blevet rekrutteret fra »geledet«, da skal eleverne fremadrettet primært rekrutteres fra det civile miljø. Dette

blandt andet fordi adgangskravet vil være minimum en bachelor uddannelse. Der ud over vil den samlede uddannelseslængde blive beskåret med ca. 10 måneder, hvilket på OBU giver en samlet varighed på ca. 18 måneder.

En anden markant forskel er, hvad premierløjtnanterne kan, når de har gennemført OBU. En OBU uddannet premierløjtnant vil således udelukkende være uddannet som fører på delingsniveauet, og vil derfor kun kunne virke i delingsramme – som delingsfører. For at kunne virke som næstkommanderende vil premierløjtnanten derfor, efter en periode med geleddetjeneste, skulle gennemføre et underafdelingskursus, hvor han/hun bibringes de nødvendige færdigheder til at kunne virke som Næstkommanderende.

Underafdelingskurset skal endvidere danne forudsætning for en senere optagelse på Bataljonskursus. Undervisningen på OBU forventes primært gennemført som monofaglige tilstedeværelseslektioner. Hvorvidt dette bliver tilfældet på underafdelingskursus og om dette kursus kommer til at ligge i rammen af Hærens Officersskole, er i skrivende stund uvist.

Den omvæltning som allerede har ramt Hærens Officersskole, er en ændring af den videregående uddannelse. Denne uddannelse er flere gange blevet lavet om, men har i den nye form fået en fuldstændig anderledes sammensætning end før set. De to primære omlægninger er:

¹Monofaglighed henviser til, om det enkelte fag gennemføres alene og kun med dette fags mål for øje. I modsætning hertil ses, fællesfagligundervisning, hvor flere fag tilgodeses samtidigt.

1. Opdelingen i et Bataljonskursus og et Brigadekursus, begge af ca. seks måneders varighed.
2. En opdeling i tilstedeværelses- og distanceundervisning. Til og med gennemførelsen af hold Lunding AUG13 – JUL14, er videreuddannelse ved Hærens Officersskole udelukkende blevet gennemført som tilstedeværelsesundervisning.

Uddannelsen på både Bataljonskursus og Brigadekursus, gennemføres begge i rammen af stabsarbejde. Men hvor Bataljonskursus primært er rettet mod underafdelingschefen og juniorstabsofficeren i en bataljonsstab, er Brigadekursus rettet mod stabsofficeren i en multinational bataljonsstab eller junior stabsofficeren i en multinational brigadestab.

På begge uddannelser gennemføres over 50% af uddannelsen som distanceundervisning, og dette endda i udstrakt grad som asynkron undervisning². Derfor har alle fag måtte anvende nye undervisningsmetoder for at kunne nå de fastsatte mål. I ildstøtte-undervisningen har vi derfor øget fokus på anvendelse af videosekvenser, som adresserer nogle få udvalgte nøgleområder. Hermed menes videooptagelser, hvor læreren gennemgår et taktisk scenarie på 5-7 minutter, hvor der stilles skarpt på nogle få udvalgte områder, som vurderes at være de helt essentielle. Dette kunne eksempelvis være ildstøtteopgaver under angreb efter opmarch eller lignende. Altså er vi væk fra bredden, hvor alle forhold, store som små, blev gennemgået. Videolektioner erstatter ikke egentlig pensumlæsning, men ses som et værdifuldt supplement til dette.

Her ud over, vil der typisk være uploadet 2-4 refleksionsspørgsmål, som eleverne kan diskutere i deres indbyrdes chatfora. Disse fora monitoreres af læreren, som sikrer at eleverne holder sig på sporet. Læreren bryder således kun ind

når eventuelle afstikkere eller fejl opstår eller hvis gruppen ikke formår at komme videre. På samme måde gennemfører taktik denne type af lektioner, men her inddrages oftest samvirketilgangen, idet eksempelvis ildstøtte og dennes anvendelse fremhæves. Derved får eleverne både den monofaglige del i ildstøttelektionerne og efterfølgende også en tværfaglig anvendelse³ i taktiklektionerne.

Når der gennemføres tilstedeværelsesundervisning på Frederiksberg slot, gennemføres ca. 90% af dette fællesfagligt og/eller tværfagligt⁴. Dette gennemføres via doktrindage, hvor alle lærere er til stede, og har taletid, samt kan svare på spørgsmål, der måtte være dukket op i forbindelse med distanceundervisningen. Endvidere gennemføres der for alle taktiske moduler stabsarbejde i rammen af bataljons- eller brigadestaben. Herved øves eleverne i den ramme de skal agere. Der gennemføres med andre ord kun et absolut fåtal af monofaglige lektioner, og kun i det omfang, hvor det uddannelsesmæssige output ikke vurderes at kunne opnås på andre måder.

På Bataljonskurset gennemføres der ikke selvstændige operative overvejelser for støttefag. Dette gennemføres derimod udelukkende på Brigadekursus. Der er dog ikke tid til at gennemføre komplette ildstøttedmæssige overvejelser. Derfor har vi valgt at fokusere på overvejelser, der munder ud i input til første stabsmøde.

Det er vores opfattelse, at når uddannelserne er centreret omkring stabe og stabsarbejdet, så er det nødvendigt, at hvert enkelt medlem ved, hvad de øvrige kan bidrage med og ikke mindst, hvad man skal kunne spørge efter. Denne viden ses skabt på første stabsmøde, hvorfor dette er valgt som minimumskriterium. Derefter udestår nødvendigvis de afgørende overvejelser af de situationsdannede faktorer. Disse bliver

²Asynkron undervisning er undervisning, der finder sted, når eleven har mulighed for at logge på og kan indpasse det i sin dagligdag. Dette betyder, at der ikke umiddelbart er interaktion med andre elever eller læreren.

³Den i taktik fremførte praktiske anvendelse af et støttefag er altid tilrettelagt i samarbejde med taktiklæreren og støttefaglæreren.

⁴Med tværfaglig undervisning menes, undervisning der involverer flere forskellige faggrupper.

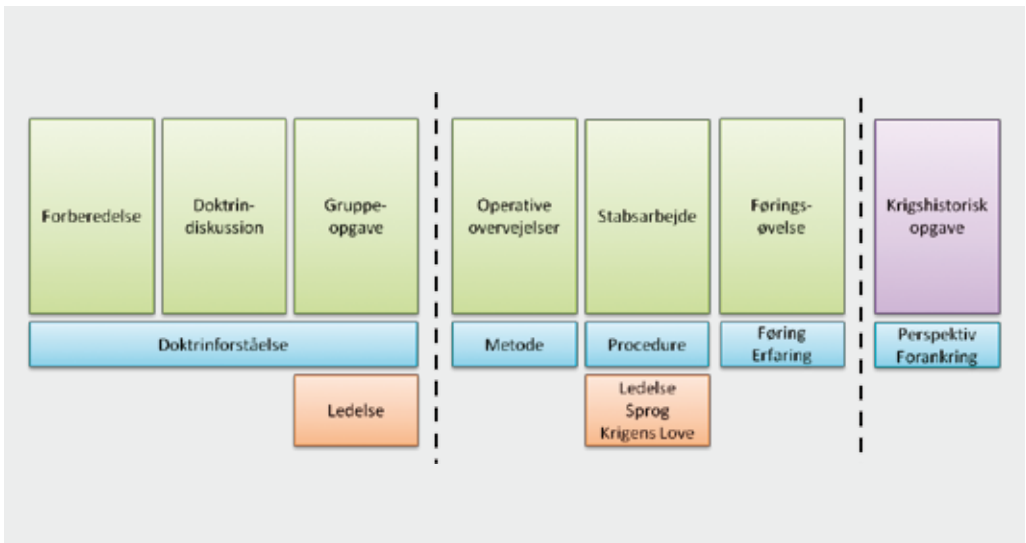
fortsat gennemført i stabsarbejdet, men udelukkende af den elev der sidder i ildstøtterepræsentantens rolle. Men, i stedet for at slippe eleven løs og få unødigt frustration, som vi tidligere har oplevet, så hjælper læreren eleven gennem overvejelserne, hvorved det endelige bidrag til stabsarbejdet forventes at have større ballast, med et øget læringsniveau til følge.

Den samlede pædagogiske model kan anskues jf. nedenstående figur, som viser aktiviteten (grøn), uddannelsesfokus (blå) og de primære fællesfaglige mekanismer (orange). Hertil skal det bemærkes at ildstøtte naturligt inkorporeres i alle taktiske aktiviteter, altså de grønne og derfor altid indgår som et fællesfagligt element i taktik.

Som skrevet i indledningen, ligger det ikke indenfor denne artikel at vurdere kvaliteten i uddannelserne. Men der er sikkert mange læsere der alligevel tænker »det går da aldrig godt« og »før fik de mere monofaglig undervisning, de var langt mere til stede og læreren kunne lære dem meget mere«. Til Jer vil jeg sige;

»Måske har I ret, måske kunne de mere førhen – men vi ved det ikke, før vi har prøvet«. Rammerne for uddannelserne er ændret og dermed også slutmålet og metoden, hvorpå vi underviser. Vi har været tvunget til, i højere grad end tidligere, at øve samvirket og uddanne fællesfagligt, hvilket vi som artillerister er vant til. Vi tror på, at vi via den fællesfaglige undervisning også vil få plads til monofaglighed – dette sker bare i rammen af stabsarbejde.

Hærens Officersskole leverer fortsat en uddannelse, som er helt i top! Vi uddanner eleverne så godt som overhovedet muligt, indenfor de angivne rammer, og garanterer at eleverne bibringes de ønskede kompetencer, som er fastsat i uddannelsesmålene. De ændrede vilkår for officerernes uddannelser, lægger dog også op til, at forsvarrets medarbejdere løbende kompetenceudvikles mellem uddannelsesophold. Eksempelvis kan dette være mellem bataljons- og brigadekursus – hvorfor en væsentlig forudsætning for at skabe dygtige officerer, som er uddannet både i »dybden« og »bredden«, også skabes hos Jer i enheder og stabe.

Ildstøtteelementet ved Reaktionskampgruppe 2015-I i rammen af Exercise Noble Ledger

Afkaptajn Claus Nellemann Damm, Batterichef for Hærens Fløjebatteri

Det danske ildstøttedetachement deltog i september måned på en stor NATO øvelse i Norge. I alt deltog omkring 6000 soldater, hvoraf omkring 900 var fra Danmark. Vores detachement bestod, foruden mig selv som fører, af en Joint Fires Cell (JFC), to artilleriobservatørhold, et Tactical Air Control Party (TACP) samt to lette mortar sektioner fast tilknyttet deres respektive underafdelinger. I alt består vores detachement

af omkring 50 mand. Detachementet er uddannet og har dagligt til huse i Oksbøllejren under 1. Danske Artilleriafdeling. På øvelsen og taktisk er vi tilmeldt og tilknyttet reaktionskampgruppen ved 1. bataljon ved Gardehusarregimentet, der i første halvdel af 2015 er tilmeldt Nato Response Force (NRF).

Mange uger i forvejen startede planlægningen

Dansk observationsstade på norsk fjeld under skarpskydning.

op til hovedbegivenheden i det træningsforløb, der skulle sætte os i stand til at virke i en multinational NATO ramme. Den danske reaktionskampgruppe er underlagt en Tysk-Hollandsk brigade og sideordnet med andre nationaliteter. På ildstøttesiden er billedet mere broget. Her er der samlet en multinational artilleriafdeling bestående af fire batterier fra Norge, Holland, Tyskland og Belgien. Afdelingens ildledecentral var et sammensurium af alle disse landes officerer og befalingsmænd samt en dertil udpeget forbindelsesofficer fra os – ham vender jeg tilbage til...

Egentlig skulle vi kun deltage i selve feltøvelsen, men hurtigt viste behovet sig for også at deltage i den skarpskydning, den multinationale afdeling skulle gennemføre ugen forud for

feltøvelsen. Vi har, som nogle jo nok er klar over, ikke selv vores kanoner med, så vi må benytte os af den ildstøtte den multinationale afdeling kunne stille til vores rådighed, så vores observatører kunne lede ilden og dermed støtte kampgruppen og de underafdelinger, der indgik.

Det stod hurtigt klart, at udfordringerne var store, og det blev yderligere besværliggjort af, at de forskellige landes radioer og kommunikationsudstyr, herunder vores eget, ikke var kompatible med hinanden. Procedurer, så som skudordre, og den vej, skudordren rejser gennem systemet, måden at planlægge på og sproglige barrierer var udfordringer, der betød, at alle lande i et eller andet omfang måtte tilpasse sig samt afvige fra de standarder, de

Et bekendtskab med Hollandsk PzH 2000 under skarpskydningen.

Dansk AO-hold under klargøring sammen med et belgisk Fire Support Team.

var vante til. Det er næsten for oplagt at anvende den bibelske analogi om Babelstårnet og en betydelig guddommelig indblanding til at forklare følelsen af nogle af de frustrationer, vi oplevede. Jeg tror, at vi artillerister især er udfordrede, fordi vi er flasket op med, at procedurer og standarder skal følges – (næsten) for enhver pris. Nu bringes vi så sammen og tvinges alle til at acceptere, at reglementer kan og skal kunne bøjes, for at vi kan samarbejde.

Skarpskydningen var derfor en vigtig begivenhed. Som jeg nok allerede har indikeret, var starten træg, og første skud i den proceduremæssige bøsse var nok i virkeligheden mere summen af alle landes procedurer i én, end det var en trimmet, hurtig og lige netop nødvendig procedure for at kunne påkalde ild. I gennemsnit tog det 30 minutter fra en skudordre var afsendt, ind til første skud blev affyret. Vi var faktisk helt oppe på tre timer i et enkelt tilfælde. Det kan virke vanvittigt, at én skudordre kan tage den samme tid at forberede som en hel afdelings ildforberedelse, uagtet hvilke procedurer der har været anvendt. Forklaringen skal da heller ikke alene findes i procedurerne, men i lige så høj grad i inkompatibelt kommunikationsudstyr. Det betød, at vi måtte afgive en oversergent som forbindelsesofficer, oversergent Rasmus Engelmand Olsen, til afdelingens ildledecentral, der skulle modtage skudorderne fra vores observatører, nedskrive den og få den godkendt. Ildledecentralen udvalgte herefter en enhed til at gennemføre skudordren, der efterfølgende blev indtastet og sendt som data til de enkelte batterier. Kun én skudordre kunne behandles ad gangen, hvilket betød at den blev lagt i en papirbakke, indtil alle foregående skudordrer var blevet ekspederet og færdiggjort. Hvem sagde flaskehals?

Der var faktisk stor villighed til at ændre og forbedre procedurerne. Således blev der skåret mange unødvendige elementer af, og den

løbende rutineret af både observatører, ildledecentralen og de enkelte batterier betød, at ekspeditionstiden ved øvelsens afslutning var nede på under ti minutter. En ekspeditionstid på ti minutter lyder jo ikke prangende eller flot, men de fleste var enige om, at det var en god begyndelse, og at træning betaler sig. Inden vi skiltes, var vi da også enige om, at der skulle gøres en aktiv indsats for, at vi igen skulle samles og for at få skåret yderligere minutter af vores ekspeditionstid. Rasmus er ikke så god til at håndtere ros. Det er som om, det stiger ham lidt til hovedet, men det vil være forkert ikke at nævne, at hans indsats på ildledecentralen blev særligt påskønnet, af dem der arbejdede med ham. Det resulterede i, at korpschefen ved hans besøg gav Rasmus sin mønt. Han var ikke til at skyde igennem, og jeg håber ikke, at han læser DAT.

Feltøvelsen blev gennemført, hvor vores reaktionskampgruppe kørte i rammen af den Tysk-Hollandske brigade. Her skulle vi gennemføre fremrykning, angreb og forsvar. Set-uppet var ulig det, vi er vant til hjemme, når vi er på øvelse. Navnlig på grund af to faktorer. For det første var alle elementer med i kød og blod. Selvom det virker som en banal pointe, så gav det et reelt behov for planlægning og tilrettelæggelse. Som eksempel kan jeg nævne, at vi fik et batteri tildelt, der skulle indgå i vores troppeinddeling, men hvor vi normalt blot stopper ved at anføre et »CPX« ud for enheden, medførte det en konkret opgave, der skulle tilrettelægges og føres ud i livet. Spørgsmål og svar, vi normalt ikke går i dybden med, bliver pludselig væsentlige og relevante for, hvordan vi kan løse opgaven. Hvor meget fylder et belgisk batteri eksempelvis på en marchvej med otte kanoner og 35 køretøjer? Uden at sige alt for meget om, hvad der skete, så blev andre spørgsmål også uventet aktuelle. Her et par stykker: Er vi mon helt sikre på, at belgierne er på marchvej Gold 1 i stedet for Gold 2? Hvor-

Afsiddet observatør under feltøvelsen iført laser-duelsystemet.

dan vender man 35 køretøjer med otte prodsede kanoner på en norsk grusvej? Ægte friktioner og god læring!

Den anden faktor var det laser duel system, alle fik monteret, som integrerede geværer, dysekanonen, infanterikamp-køretøjet, morterer, artilleri, fly med videre. De fleste soldater og køretøjer fik henholdsvis udleveret veste, hjelmovertræk og monteret bokse på køretøjer, der kunne registrere kampskader fra direkte såvel som indirekte ild. En skydning med tung ild i et område fik således en effekt i det aktuelle område, hvori den blev gennemført. Artilleri 400 meter! Artilleri 200 meter! Dræbt! Vestens stemme fortæller dig konsekvensen af dine handlinger og modstanderens aktioner. Den direkte effekt er åbenlys og helt anderledes, end når vi triller på øvelse med kanonslag og GPS. Hvem har ikke oplevet, at tidspunktet for et stillingsskifte er sammenfaldende med ildmarkeringens ankomst? Her var det helt anderledes. Infanteristen gjorde rent faktisk brug

af artilleristillingen. De pansrede køretøjer oplevede faren ved ophold lidt for udækket lidt for længe. Angrebet blev ikke gennemført, før ilden fra morter og artilleri var på plads og så videre. Systemet tvang soldaterne til at spille på alle tangenter for derved at øge chancen for succes og minimere risikoen for tab. Måloklaring med UAS og den efterfølgende koordination af close air support, indirekte ild og manøvren på jorden kunne måles og mærkes direkte, fordi modstanderen ikke angreb med det, han ellers ville være i stand til, når koordinationen lykkedes, og kræfterne spillede sammen.

Når alt er lagt sammen, synes jeg, vi fik nogle vigtige erfaringer med fra øvelsen, som vi hver især og samlet som enhed kan arbejde videre med. Rammerne var virkelig gode, og vores nye doktrin og føringskoncept er blevet testet og udfordret. Jeg tror, at nogen af de svar, vi manglede under øvelsen, kan findes i den gamle doktrin for brigadeartilleriafdelingen, og selvom den er støvet, er den måske ikke så slem endda.

Regimentet er død. Artilleriet længe leve

Af Poul-Erik E. Andersen, Chef for 1. Danske Artilleriafdeling

Sidste Dansk Løsen skudt for Danske Artilleriregiment med afdelingen i baggrunden.

Det sidste forsvarsforlig gjorde også op med det sidste artilleriregiment. Der er nu én skydende afdeling tilbage, og den er ført over under et center. For år siden var dette en kætterisk tanke. Mange ting er ændret, og der er måske brug for lige at foretage et kort review i jubilæumsåret. Den 28. februar 2014 blev landets sidste artilleriregiment nedlagt, og dagen efter genopstod 1. Danske Artilleriafdeling (1 DAA) under Hærens Kamp- og Ildstøttecenter som fugl Phønix af asken fra 1. Ildstøtteafdeling.

Artilleriet, eller rettere ildstøtten, blev fra denne dato en våbenart under kamptropperne på linie med kampvogne, infanteri og opklaring. 1 DAA er nu således at regne i kampbataljonnernes rækker. Eneste synlige markering af en artillerist i 1 DAA er, at baretten er udskiftet med en sort. Der er stadig samme afdelingsmærke på skulderen og det samme baretmærke.

1 DAA er en kapacitetsafdeling for Hærens ildstøtte. Det betyder, at 1 DAA kan/skal op-

stille de »Legoklodser« for ildstøtten, som der skal anvendes for opstilling og indsættelse af de enkelte hærbidrag. 1 DAA er dog fortsat opstillet ved stab og to batterier. Afdelingsstabens opgaver er todelt. Den ene del er at opstille uddannelses- og administrationsrammerne for afdelingens daglige virke, og den anden del er at opstille Joint Fires Coordination Centre (JFCC) til troppeenhedsniveauet. Det betyder omvendt, at der kun kan opstilles én JFCC, og det både drejer sig om brigade- og divisionsniveau. En JFCC er kort fortalt ildstøttens del af troppeenheden for så vidt angår integrationen af ild og bevægelse, planlægning, koordination – også Combined midler – samt allokering af midler til indsatte enheder.

De to batterier opstiller ildstøttebidraget til bataljonsniveauet, eller i forbindelse med udsendelse den sammensatte bataljon kaldet reaktionskampgruppen. Dette ildstøttebidrag omfatter en Joint Fires Cell (JFC), to artilleriobservationshold, et TACP og en skytsdeling. Skytsdelingen består af uddannelsesmæssige årsager af M109 og tunge mortere, inden de nye skytssystemer er endelig implementeret. Ligeledes opstiller vi i denne overgangsperiode kampunderafdelingernes lette mortarsektioner i M113.

Organisation af afdelingen er sket i en stab, 1. Skytsbatteri og 2. Førings- og observationsbatteri. Dette er sket ud fra en kapacitetstilgang for at opnå størst mulig synergi i opstilling og uddannelsen. Omvendt har det betydet, at staben er forholdsvis stor, da den både har elementer af det gamle stab og stabsbatteri, men også er

Afdelingen med sorte baretter og nye uniformer.

selvbærende rent administrationsmæssigt. For eksempel forhandles alle tillæg og ansættelser ved afdelingen selv. Ligeledes er alt skydende samlet i 1. batteri. Det drejer om de lette mortarsektioner, tung mortardivision og sidst men ikke mindst vores gode gamle M109. I 2. batteri er samlet alle JFCer, alle AO-hold og TACP. Dette batteri er selvsagt lidt officers- og befalingsmandstungt. Der er mange gode pointer i at have en kapacitetstilgang, men omvendt er der også en del udfordringer i skævvridningen af officers- og befalingsmandsfordelingen samt den næsten daglige samling af delelementer fra de tre enheder. Men som sagt, er der fordele og ulemper ved alle løsninger, som vi må prøve at justere os ud af.

Som følge af, at den tidligere koordination af midlernes anvendelse, som foregik på brigadeniveauet og opefter, gennemføres på bataljonsniveauet samt erfaringerne fra de seneste års internationale operationer, har vi nu en organisatorisk panseret Joint Fires Cell (JFC) ved reaktionskampgruppen. JFC koordinere ildstøttens anvendelse ved reaktionsgruppen, uanset (som navnet giver) det drejer sig om

artilleri, fly eller skibe. På observationssiden er der ikke sket de store ændringer. Igen spiller erfaringerne fra de internationale operationer ind. Således har samvirket og den taktiske optræden fået endnu større betydning. For TACP gælder det i endnu højere grad at benytte enhver mulighed for et joint samarbejde, herunder også i udlandet, når chancen byder sig. Samvirke Combined og Joint er en disciplin TACP mestrer.

At skyde kan alle, men at ramme skal øves. Det er effekten, der fokuseres på, og i mindre grad leveringsplatformen. Således uddannes der på og med M109 og TMT indtil det nye skytssystem bliver implementeret. Kun på den måde kan den nødvendige føring og ekspertise opretholdes. Ikke bare på skyts, men hele den skydetekniske og ildledelsesmæssige del af ildstøtten. Opstilling af de lette mortarsektioner til reaktionskampgrupperne er alene en midlertidig løsning, som der er normmæssig mulighed for indtil nyt skytssystem med mindre besætninger og automatiserede procedurer ankommer.

Afdelingen er i indfoldet struktur stående styrke. Til dagligt ca. 300 artillerister. For at friske styrken eller for bemanning af udfoldet struktur, er der selvfølgelig behov for værnepligtige. Der er derfor minimum en deling ved afdelingen, der gennemfører Hærens Resterende Uddannelse. En produktion, der relativt hurtigt kan skrues op for.

Aktivitetsniveauet i afdelingen er højt. Endda meget højt. En typisk uddannelsescyklus med en reaktionskampgruppe generer ca. 40 øvelsesdøgn til øvelser og uddannelse. Dette være brigade- og afdelingsledet uddannelse samt førings og samvirkeuddannelsen. Hertil kommer tid til deployering/ redeployering i forbindelse med udenlandske øvelser, ikke på forhånd fastlagte uddannelses tilbud m.m. Batteriernes og afdelingens egen funktions- og enhedsuddannelse med yderligere ca. 15 døgn oveni. Da 1 DAA samtidig har andele i alle tre reaktionskampgrupper samt stort set alle øvelser med troppeenhederne betyder dette, at afdelingen sjældent er samlet og altid er i ilden for at levere ilden.

Artilleriet løser de samme opgaver, som artilleriet altid har gjort. Formålet har altid være at koordinere ild og bevægelse, og målet er i dag som altid jo at kunne levere støtten på rette sted, i rette tid samt rette art og mængde. Til gengæld er der ændrede muligheder for midlernes anvendelse. Der er ændring i Hærens måde at organisere sig på. Teknologien har og udvikler sig stadigt med et stigende tempo. Artilleriet er en del af udviklingen, og må derfor forsæt tilpasse sig organisations- og proceduremæssigt. Under høje hurraråb blev 1. Danske Artilleri-afdeling oprettet, og det er nu tiden at leve op til mottoet »Ingen tvivl – ingen tøven«.

Regimentet er død. Artilleriet længe leve.

Det er effekten, der tælle, og i mindre grad leveringsplatformen.

Artilleriofficersforeningen
Hjertingvej 127
6800 Varde

